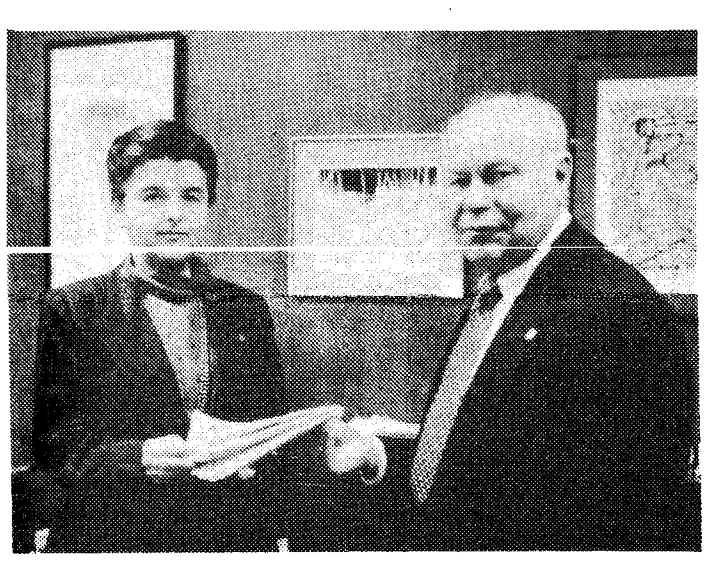
SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 11. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 17, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 17-го СІЧНЯ 1992 Ч. 11. РІК XCIX.

Причинились до організаційних успіхів УНСоюзу

Як уже інформовано у „Свободі" з 16-го січня, в грудні минулого року приєднано до УНСоюзу 128 нових членів. Серед чільних організаторів в тому місяці були головний контролер і голова Філядельфійської Округи Степан Гавриш та довголітній секретар 277-го Відділу Осип Гладун. На фото вгорі С. Гавриш передає головному предсідникові Уляні Дячук 16 аплікацій нових членів, яких він сам приєднав до 83-го Відділу, як також сім аплікацій членів зорганізованих секретарями Відділів 45-го, 162-го і 375-го (по два) і430-го Відділу (один). Свій „плік" аплікацій (фото внизу) передав У. Дячук кілька днів раніше О. Гладун.

ДЕЛЕҐАЦІЇ УКРАЇНИ І РОСІЇ ЗНОВУ ПІДПИСАЛИ КОМЮНІКЕ

Київ (ПС УРП). — Тут 11-12-го січня відбулися переговори з військових питань між делегаціями України та Росії. Третьою стороною на переговорах була Співдружність Незалежних Держав, яку представляла делегація колишнього міністерства оборони колишнього СССР. Маршал Євгеній Шапошніков, який очолив збройні сили СНД, на переговори не з'явився. Російська делегація запропонувала розділити Чорноморську фльоту між Україною, Росією та Грузією.

Як уже інформовано, від 3-го січня почали присягати Україні війська, розташовані на її території. Головнокомандуючий збройними силами СНД маршал Є. Шапошніков надіслав до Чорноморської фльоти текст присяги на вірність Російській федерації, яку підписав президент Росії Борис Єльцин. Усно Шапошніков закликав присягати Співдружності, а в тексті сказано, що присягають Російській федерації. Президент Казахстану Н. Назарбаєв і президент Білорусії С. Шушкевич ніяк не могли зрозуміти, чому їхні війська мають присягати Росії. Білорусь поспіхом затвердила текст присяги на вірність білоруському народові для військ, розташованих на її території.

Після переговорів у Києві член російської делегації, заступник голови Комітету оборони і безпеки парляменту Росії Александер Кочетков заявив кореспондентам: „Ми знайшли можливість пом'якшити позицію Шапошнікова: Україна має таке ж право на Чорноморську фльоту, як Росія і Грузія — у випадку вступу її до СНД. А кораблі Чорноморської фльоти з ядерними боєголовками мають відійти до СНД, або в крайньому випадку Росії".

Москва запропонувала Чорноморській фльоті у першому кварталі 1992 року 250 міл. карбованців, замість 350 міл. карбованців, які раніше виділила Україна.

Як зауважив кореспондент „Ізвєстій" В. Надєїн, серед суперечок з приводу Чорноморської фльоти, мало хто помітив справжню причину: страждають інтереси міністерства оборони СССР, яке продовжує жити фактично і продовжує обороняти кордони імперії, пропускаючи хіба що літаки з гуманітарною допомогою у вигляді британської яловичини. Совєтська армія не зменшується. А маршал Шапошніков, який зобов'язався служити усім 11-ом членам СНД, через голову уряду однієї з незалежних країн закликає війська при-

(Закінчення на стор. 4)

Приготовляються дальші відеовиклади для семінарій України

Оттава. — Тут в Інституті Східньо - Християнських Наук ім. Митрополита Андрея Шептицького при університеті св. Павла фільмується чергова серія відеовикладів для вжитку в греко-католицьких семінаріях України. Тридцятигодинну серію викладів з моральної богословії викладає о. Ярослав Радкевич з Вінніпегу.

Отець Радкевич сам виростав в Україні та добре обзнайомлений з деморалізованим життям під большевицьким режимом. Він, будучи молодим студентом видістався з України, а пізніше приступив до богословських студій в Канаді. Працює в Митрополичій Консисторії та займається питаннями біоетики у вінніпезьких лікарнях. Недавно був призначений пахором катедри свв. Володимира й Ольги.

Кошти виготовлення тридцятигодинного відеокурсу виносять 10,000 дол. Пожертву в такій сумі одержано від римо-католицького Архиєпископа Оттави Марселя Жерве.

Як відомо, перший відеокурс „Вступ до літургічних наук" о. проф. Петра Галадзи вже використовують в семінаріях Львова, Івано - Франківського та Мукачева. Цей перший курс уфундував Владика Василь Лостен, який рівнож закупив відеоапаратуру для Мукачівської семінарії. Для Львова апаратуру закупив Митрополит Максим Германюк, а для Івано-Франківського о. Іван Кристалович.

Крім семінарій, відеокурси використовують також священики. Львівська Архиєпархія, наприклад, замовила цілий ряд копій для вжитку деканатів при постійному удосконаленні священиків. Особи зацікавлені відеокурсами можуть звертатися на адресу: Sheptytsky Institute, c/o Saint Paul University, 223 Main St., Ottawa, Ont. K1C 1C4 Canada.

Представники УІА відвідали Р. Попадюка

Під час вручення пляката членства в УІА (зліва): Й Лисогір, В. Баранецький, Р. Попадюк, К. Зайнінгер, А. Пащук.

Вашінгтон (А. Пащук). — 20-го грудня 1991 року, представники українського Інституту Америки в особах Володимира Баранецького, Йосипа Лисогора, Карла Зайнінгера і Андрія Пащука відвідали Романа Попадюка, заступника пресового секретаря в Білому Домі, щоб передати йому грамоту членства в УІА.

Р. Попадюк, приймаючи цю грамоту тепло згадав своїх батьків, які були б напевно дуже раді, коли б могли бути свідками цієї події, як і відзначення його Українцем Року і бачити, що їхній син осягнув успіхи не лише у своїй особистій кар'єрі, але, що також не забуває звідки прийшли його батьки і ким вони були. Він заявив свою гордість з приводу членства в УІА і переконання, що це відзначення його в українській громаді залишиться назавжди в його пам'яті.

При нагоді тих відвідин представники УІА зі своїми дружинами в товаристві Р. Попадюка мали нагоду також передати святочні побажання пресовому секретареві Президента Марлінові Фицвотерові і подякувати йому від української громади за його прихильну настанову до здійснення незалежности України. У розмові М. Фицвотер завважив, що деякі обличчя відвідувачів є йому знайомі з попередніх відвідин, коли представники УІА приїздили, щоб просити Р. Попадюка бути учасником проголошення Українця Року. Він також заявив, що ділить із українськими гостями радість з приводу подій, які відбуваються на Україні.

Р. Попадюк познайомив представників УІА з дорадником Президента в справах безпеки Брентом Сковкрофтом. Представники УІА побажали йому веселих свят, а коли один з делегатів в гутірці ствердив, як в пресі згадували, що саме Сковкрофт був тим, що „перехилив вагу" в політиці ЗСА, щоб признати Україні незалежність, він з усмішкою заявив, що він тільки поступив, як думав буде найкраще в тих обставинах, і вірить, що події в Україні розвинуться позитивно.

ВИСТАВКА В УІА

Ню Йорк. — Український Інститут Америки влаштовує тут виставку нових картин Марка Шугана та Ігоря Барабаха, відкриття якої відбудеться в неділю, 19-го січня, від год. 2-ої по полудні до 6-ої вечора. Виставка триватиме до неділі, 26-го січня, і буде відкрита від 2-ої по полудні до год. 6:30 вечора. Адреса УІА: 2 Схід 79-та вулиця в Ню Йорку. Телефон для інформації (212) 288-8660.

ПЛЯНУЮТЬ СИНОД УГК ЦЕРКВИ

Рим. — В днях 28-29-го грудня 1991 року тут при храмі Жировицької Богоматері відбулися чергові наради Синодальної комісії спеціяльного права.

Учасниками цих нарад були: Патріярх і Кардинал Мирослав Іван Любачівський, Митрополит Вінніпезький Максим Германюк ЧНІ, Митрополит Стефан Сулик, Єпископ Івано-Франківський Софрон Дмитерко, ЧСВВ, Єпископ Михаїл Гринчишин, ЧНІ, Протоархимандрит о. Ізидор Патрило, ЧСВВ, ректор о. Софрон Мудрий, ЧСВВ, і о. Климентій Корчагін, ЧСВВ.

Головним завданням комісії було розглянути і уточнити проєкт „Спеціяльного канонічного права" в новій ситуації Української Греко-Католицької Церкви в Україні й на поселеннях та поширення юрисдикції Владики Любачівського, що після схвалення Синодом буде предложене до евентуального одобрення Папи. Щоб здійснити це важливе завдання Блаженніший Кардинал Любачівський силою своєї власти скликав Синод Єпископів цілої Церкви, який відбудеться в днях від 16-го до 31-го травня 1992 року при архиєпархіяльному храмі св. Юра у Львові.

Головним завданням цього Синоду буде ввести в життя належну форму правління Церкви згідно з новим кодексом канонів Східніх Церков, де дуже важливу ролю сповнює постійний Синод Єпископів Верховного Архиєпископа.

При тому Синод цей устійнить границі існуючих епархій та подбає про створення нових епархій і назначення для них єпископів. Рівночасно Синод вирішуватиме багато інших сучасних проблем Церкви.

У СВІТІ

ПРОФЕСОР ГАРВАРДСЬКОГО університету Джеффрі Сакс, який є одним з економічних дорадників російського уряду, в інтерв'ю ізраїльській газеті „Едійот Агранот" сказав, що „в Росії ще багато років буде панувати бідність". На його думку, З'єднаним Стейтам належить вкласти в економію Росії 20 біл. дол.; однак така сума означала б, що Америка забуває про свої власні проблеми.

БАГДАД ВПЕРШЕ визнав, що володів комплексом для збагачення урану, де могли виготовлятися атомові бомби. Про це повідомив Роберт Галуччі, один з інспекторів ООН. На його думку, іракські вчені спрямовували свої зусилля не на випрацювання наукових програм, а на збагачення урану з допомогою примітивних центрифуґ, придбаних у Німеччині. Тепер вони зруйновані.

В ПОНЕДІЛОК, 13-ГО СІЧНЯ, Ватикан визнав Хорватію і Словенію як суверенні держави. Про свою готовість визнати незалежність Хорватії і Словенії заявили Італія, Бельгія і Люксембург. В середу, 15-го січня, Бонн відкрив у Хорватії і Словенії свої амбасади.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ, Великобританія і Франція звернулися до еспанського уряду з просьбою застосувати тиск щодо Лібії з тим, щоби вона видала терористів, винних у загибелі пасажирського літака над Локербі в 1988 році. Для Еспанії вирішити це питання буде нелегко, оскільки вона купує від Лібії оливу, газ й інші природні продукти на 1.2 біл. дол. річно.

50-ТИСЯЧНЕ НІМЕЦЬКЕ населення Оренбурзької области (Південний Урал) невдоволене недавнім висловлюванням російського президента Бориса Єльцина стосовно можливої автономії для німців Поволжя. Зокрема він заявив, що „там, де нема компактного проживання німецького населення, ніякої автономії бути не може". Оренбурзька організація німецького товариства „Відродження" вважає цю заяву відходом від домовлености, досягнутих під час візити президента Єльцина до Німеччини.

В СУБОТУ, 11-ГО СІЧНЯ, в Гавані відбувся суд над Едуардом Бетанкуром, Даніелем Сантовенією і Гедром Педросом. Вони є постійними мешканцями ЗСА і були арештовані нібито при спробі незаконно проникнути на Кубу. Суд засудив їх до смертної кари. Міжнародна Амнестія надіслала Фіделеві Кастро телеграму, в якій просить помилувати засуджених і застерігає комуністичного диктатора від посилення переслідувань на Кубі і придушення там елементарних людських прав і свобод.

НЕВІДОМІ ЗЛОЧИНЦІ обстріляли пасажирський автобус, що їхав з Єрусалиму на західній берег Йордану. Ранено шестеро осіб, в тому двоє дітей.

АМБАСАДОР НІМЕЧЧИНИ в Чіле звернувся до уряду цієї країни з проханням видати німецьким властям колишнього комуністичного диктатора Еріха Гонекера. Від 11-го грудня 1991 року, коли російські власті заявили, що видадуть його Німеччині, Гонекер перебуває в амбасаді Чіле в Москві і, як стало відомо, має намір переїхати до Чіле.

В НЕДІЛЮ, 12-ГО СІЧНЯ, в Москві відбувся 30-тисячний мітинг, організований Російською комуністичною партією, Союзом комуністів, Російською комуністичною робітничою партією і різними націоналістичними рухами. Учасники мітингу заявили, що „зібравши всі патріотичні сили в один кулак, вони готові вже в цьому році взяти реванш і з допомогою совєтської армії завдати смертельного удару демократії". Неокомуністи вимагали резиґнації Єльцина і передання влади путчистам Крючкову, Язову, Янаєву, які тепер перебувають під слідством.

У ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРАХ у Болгарії головному претендентові, теперішньому президентові Желю Желеву, не вдалося дістати абсолютної більшости голосів. За нього проголосували тільки 45.58 відсотка виборців. Це було справжньою несподіванкою для спостерігачів, які й припустити не могли, що за Георгеса Ганчева, колишнього спортовця-фехтувальника і кінорежисера, який є також американським громадянином, проголосують 16.81 відсотка виборців. У другій рунді виборів противником Желева буде колишній комуніст Велько Вальканов.

СПРАВА І. ДЕМ'ЯНЮКА НЕ ВИКЛИКАЄ ЗАЦІКАВЛЕННЯ

Єрусалим, Ізраїль.— У Верховному суді в Єрусалимі відновилися переслухання у справі відклику Івана Дем'янюка з дуже малим зацікавленням публіки, зовсім інакше як було в часі процесу, на якому його засудили на кару смерти, пише Клайд Гейбермен, кореспондент „Ню Йорк Таймс".

У залі суду, в середу, 15-го січня, було лише 50 осіб і це переважно такі, які мали обов'язок прибути — величезний контраст з переповненою судовою залею в часі процесу чотири роки тому. І навіть ті, які це тепер цікавляться справою І. Дем'янюка починають сумніватися чи справді він є тим „Іваном Грозним", що вимордував тисячі жидів у концентраційному таборі в Треблінці.

Найбільше зацікавлення, пише американський кореспондент, викликає тепер у Верховному суді адвокат Дем'янюка Йорам Шефтель, який з переконанням подає до відома суддів найновіші докази з архівів КҐБ з яких ясно виходить, що більше як 20 сторожів табору Треблінка зізнали, що „Іван" це був — Іван Марченко, а не Іван Дем'янюк. З такими доказами Й. Шефтель оскаржує тепер як американців, так і ізраїльтян, що обі сторони знали про це давно, але продовжували оскарження проти І. Дем'янюка. Прокуратор Міхаель Шакед хоче, однак, тепер вияснити суддям, що навіть коли тут справді зайшла помилка, то все ж І. Дем'янюк таки був в іншому концентраційному таборі, а конкретно у Фльоссенбурґу, де його ім'я є на листі сторожів. Цей доказ показує, що І. Дем'янюк говорив у суді неправду, коли він твердив, що ніколи не був сторожем у концентраційному таборі. Але оборонець вимагає негайного звільнення підсудного, бо його суджено за Треблінку і тільки Треблінку.

Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" стверджує, що Дем'янюк після шести років ув'язнення в Єрусалимі навчився говорити гебрейською мовою.

Дж. Буш і Б. Єльцин зустрінуться в Ню Йорку

Вашінгтон. — Пресовий секретар Білого Дому Марлин Фицвотер повідомив, що президент Джордж Буш і президент Росії Борис Єльцин зустрінуться в Ню Йорку 31-го січня. Оба керівники прийняли запрошення британського прем'єра Джана Мейджора взяти участь у засіданні голів держав і урядів 15 країн — членів Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй. Про бажання взяти участь в цій зустрічі вже повідомив прем'єр-міністер Китаю Лі Пен.

Великобританія виступила ініціятором майбутньої зустрічі, бо в січні вона головує в Раді Безпеки. Росія ж успадкувала постійне місце Совєтського Союзу в Раді Безпеки.

Учасники зустрічі розглянуть ряд справ, зокрема збільшення кількости миротворчих сил ООН, заходи щодо посилення контролю за розповсюдженням нуклеарної технології, а також інші теми, які хвилюють світ після закінчення холодної війни. Важливими темами обговорення будуть становище у Співдружності Незалежних Держав і ситуація в Югославії.

М. Фицвотер вважає, що крім спільної участи в засіданнях Ради Безпеки американський Президент запросить Б. Єльцина для приватної розмови. Останній раз американський і російський президенти зустрічалися 30-го липня минулого року в Кремлі, незадовго до спроби сергиєвого прокомуністичного перевороту. Раніше, 20-го червня, Єльцин відвідав Вашінгтон, де він і президент Дж. Буш відбули в Білому Домі розмову. Вперше оба лідери зустрілися у вересні 1989 року, коли Єльцин, в той час звичайний член Верховної Ради СССР, відбував приватну поїздку по З'єднаних Стейтах.

В АМЕРИЦІ

РЕЧНИКИ УРЯДУ президента Джорджа Буша подали до відома, що Ричард Керр заступник директора Сі-Ай-Ей заявив про свою резиґнацію із цього посту, а на його місце сподіються, що Президент призначить контр-адмірала Вілляма Стюдманa. Адмірал Стюдман, якому 52 роки, тепер є на пості директора Крайової агенції безпеки, яка відповідає за безпеку американських таємних зв'язків у цілому світі. Аналітики твердять, що призначення одного з кращих американських міжнародних експертів розвідки на заступника директора Сі-Ай-Ей піднесе престиж директора агенції Робрта Ґейтса.

ПЕРШИМИ ПОЗНАКАМИ того, що Білий Дім починає серйозну підготову до виборчої кампанії є конкретні зміни серед його працівників і так було прийнято призначення президентом Дж. Бушем нового зв'язкового головного оборонця Білого Дому перед Конгресом. На цей пост Президент призначив Николаса Калію, вашінгтонського дорадника, що досі був зв'язковим і заступав президентські справи перед Палатою Репрезентантів. Він прийшов на місце Фредрика МекКлура, який недавно зрезиґнував і повернувся до Тексасу.

ФЕДЕРАЛЬНА АҐЕНЦІЯ безпеки головних доріг робить старання, щоби в якийсь спосіб запобігти тисячам автомобільних катастроф, спричинених переворотом авта. Ці заходи можуть допровадити до нових вимог до автомобільних фабрик, особливо авт малого формату, спортових та малих вантажників. Це в свою чергу підвищить ціни згаданих моделів, а деякі варіянти цих моделів можуть бути цілковито зліквідовані. Згідно з підрахунками Федерального агентства безпеки головних доріг, біля 10,000 осіб гине кожного року саме в катастрофах, пов'язаних з поверненням авта.

ВЕРХОВНИЙ СУД ЗСА у понеділок, 13-го січня, підтримав рішення нюйорського стейтового суду про те, що стейтами зачартеровані банки мають право продавати забезпечення, якщо на це дозволяють стейтові закони. Це рішення Верховного Суду сильно підтяло намагання забезпеченевих фірм не дозволити банкам продавати будь-якого роду забезпечення.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N J 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster Send address changes to

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N J 07302
Tel (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N J

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Поворот Дж. Буша з Японії, рецесія і вибори

Наприкінці минулого тижня президент Джорд Буш вернувся до Вашінґтону з 10-тиденної подорожі по Далекому Сході, ніби вдоволений вислідом цієї виправи, що мала на цілі знайти ринки збуту для американських продуктів.

Насправді — цей успіх релятивний, дискусійний. На першому етапі подорожі Буша, в Австралії, стрінули його неприхильні демонстранти: Австралія не має великого промислу, це хліборобська країна сердита на Америку, що вона дає державну допомогу фармерам в рекомпенсату, за незасіювані поля. Через те ціни на сільськогосподарські продукти Америки дуже низькі і підрізують збут продуктів Австралії. Австралійці твердять, що Америка стосує у відношенні до Австралії таку саму політику, що її веде Японія у відношенні до Америки. У наступному етапі, в Сінґапурі, Буш говорив про зберігання надалі „присутности" Америки на водах Далекого Сходу, не вважаючи на ліквідацію найбільшої американської заморської військової бази на Філіппінах. У Південній Кореї актуальною була проблема стосунків між Південною і Північною Кореєю. Хронічна ворожнеча комуністичної Північної Кореї до вільної Південної дещо змінилася в наслідок упадку комунізму в Европі і розвалу Совєтського Союзу, — зросли шанси з'єднання обох частин цієї країни, поділеної в Ялтинській конференції. Буш радий такій зміні, але заповів, що американське військо у Південній Кореї залишається, поки з'ясується, що Північна Корея не змагає до здобуття атомової зброї.

Тільки в останньому етапі мандрівки Президента, в Японії, йшлося про екомоміку і про редукцію експорту японських промислових виробів, головно автомобілів до Америки та про відкриття японського ринку для виробів американських. Отримано у цьому дуже скромну поступку. У підписаному договорі Японія погодилася закупити в Америці частини, потрібні для продукції авт за 10 більйонів дол. до 1995-го року. Президент уважає, що воно створить 200,000 варстатів праці і що тому відвідини в Японії дали добрий вислід. Потентанти трьох автомобільних продуцентів — Дженерал Моторс, Крайслер і Форд — які їздили з Бушем до Японії, зовсім іншої думки. Вони вважають, що здогадна поступка Японії не поменшить ні на одного доляра дефіциту торгівлі з Японією і не покращає ситуації на автомобільному ринку у Америці. Японці знову сказали Бушеві і його почотові, що вину за недобір у продукції і збуті автомобілів несе сам американський промисел. Голова корпорації Крайслера Лі Аякокка, промовляючи у Дітройті перед верхівкою тамошнього промислового світу, сердито заявив, що фабрикантами і робітниками американських авт „не є ідіоти" і що демократи у Конгресі правильно сприяють проголошенню мит на імпортовані японські вироби включно з автомобілями. Суперечка довкола автомобілів ведеться тому, що теперішня економічна криза в Америці, яка триває вже близько рік, найважче вдарила по автомобільному примислі.

Американський Президент мусить бути оптимістом. Але його оптимістична оцінка подорожі на Далекий Схід загалу американців не переконує. Переведені опити виявили, що популярність Буша впала нижче 50 відсотків. У демократичному Конґресі ведуться палкі наради над способами, як припинити рецесію, але конкретного успіху тих нарад не видно. Усі чекають на промову Президента „Про стан Унії", яку заповів на другу половину цього місяця. Погіршились шанси виграної Буша у цьогорічних осінніх виборах. У першому тижні березня відбудуться перші правибори у стейті Ню Гемпшир. Безробіття у цьому стейті переступило 7 відсотків, тому трудно сподіватися тамошньої перемоги Буша.

У таборі демократів радість, але — з-посеред восьми демократичних кандидатів ні один не відомий всьому американському суспільству. Маріо Квомо, губернатор стейту Ню Йорк, далі рішуче відмовляється, — але і він не дуже світлий кандидат, коли стейт Ню Йорк також не має зрівноваженого бюджету і в місті Ню Йорку — хаос. Під час бенкету у Токіо Буш захворів. Можна би не дивуватися, як би тепер знову захворів від труднощів, з якими мусить боротися.

М. Мельник

КРИТИЧНІ МІСЯЦІ В УКРАЇНІ І РОСІЇ

I.

В руках багатьох людей Росії та інших республіках нагромадилось багато карбованців і тому ціни на майже всі товари підскочили сильно вгору. Та доходи переважної більшости людей підійшли вгору до значно меншої міри, чим ціни. І тому ці люди нагло стали бідними, бо за свої доходи багато речей купити не можуть.

Треба признати, що Єльцин не тільки відважний, але й бистрий політик. Передбачаючи можливість невдоволення серед населення, він запровадив реформу цін тепер, цебто на початку зими. Бачите, в зимі невдоволених людей багато тяжче зорганізувати на страйки чи протестаційні маніфестації. Крім цього запровадження вільних цін тепер буде мати незвичайно позитивний ефект на підготовчі праці в сільському господарстві, так що на наступну осінь принаймні за харчовими продуктами не треба буде стояти в чергах.

Та під сучасну пору невдоволення існує і противники Єльцина будуть його розпалювати. Кілька його опонентів, які здобули собі значний розголос серед населення, є в дійсності імперіялістами, які пропонують реставрацію „союзу". Коли б економія Росії не була в такому розґардіяші, тоді вони, мабуть, не мали б ніяких шансів, щоб повалити уряд Єльцина. Та в теперішніх умовах їхні вигляди на успіх — без сумніву багато кращі.

Коли б імперіялісти прийшли до влади в Росії, тоді наслідки для України були б катастрофальні. І тому в тих критичних місяцях, цебто принаймні до осени, українські партії і рухи повинні проголосити „завішення зброї" і так довго, як Кравчук стоїть на твердих самостійницьких позиціях, вони не тільки не повинні підкопувати його авторитету, але вони повинні його підтримати. Політична конкуренція за політичні впливи напевно не втече. Її можна буде цілком добре розпочати після того, коли політична ситуація в Росії устабілізується.

Під сучасну пору, з огляду на його політичні потягнення у відношенні до Росії, президент Кравчук заслуговує на повну підтримку. Найбільш критичною проблемою молодої української держави є виведення чужинецьких військ з України і створення серйозної оборонної військової сили. Немає сумніву, що Кравчук енерґійно іде в одному і другому напрямах. Друга проблема — це українські гроші і мито на кордонах України. Президент України здеклярував, що гривня буде незадовго впроваджена. Він теж створив в грудні 1991 року Державний Митний Комітет України.

На початку грудня 1991-го року президент Кравчук підписав угоду про створення Співдружности Незалежних Держав Росії, України і Білорусі. Коли додати до цієї угоди коректури, зроблені Верховною Радою, тоді ця угода є корисною для всіх учасників. Деякі люди є сильно перечулені і бояться, що ця угода є першим кроком до реставрації імперії. Скориґована Верховною Радою угода нічим подібним не загрожує. Вона не передбачає ані спільного війська, ані спільних грошей, ані спільного громадянства. Не тільки це! Стаття 10 залишає за кожним членом Співдружности „...право припинити дію цієї угоди або окремих її статтей... Положення цієї угоди можуть бути доповнені або змінені за взаємною згодою... „учасників.

І тому ще раз: у теперішній формі Співдружність Вільних Держав є дуже корисною і конечною для всіх членів і її варто підтримати. Люди, які бояться нової імперії, повинні дивитись не на угоду про Співдружність а на скорість, з якою „союзне" військо в Україні стане українським військом та на успіхи чи неуспіхи російських імперіялістів в їхніх намаганнях повалити уряд Єльцина.

Закінчення буде.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДОДАТОК ДО „ТРОЯНДИ ДЛЯ ЛІДИ"

Відома нам усім шановна журналістка О-КА написала у „Свободі" гарну статтю-некролог п. з. „Про троянду для Ліди", відомої „самаритянки", як вона покійну Ліду Савойку називає. Я хочу додати до цієї статті ще одну важливу подію із життя Ліди, а саме, що у вересні 1985 року, я зустрів Ліду у „Вічному місті" Римі, під час **поминок** у першу річницю смерти Блаженнішого Патріярха Йосифа. Перед моїм від'їздом з Риму вона сказала мені, що має особисто стрінутись на сніданку з Папою Іваном Павлом II і поінформувати його про працю Католицької акції допомоги, де вона була директоркою. Це також можна включити до важливих особистих осяґів Ліди.

Хочеться також звернути увагу на це, що Ліда не бажала створювати собі особистого родинного життя, а вповні посвятила себе допомозі ближнім. Вона мала дуже гарні риси обличчя, ніжно-теплий характер, товариське зрозуміння до інших та особисту культуру духу. Тому великий жаль, що вона так передчасно відійшла із цього світу, бо могла ще багато добра вчинити.

Думаю, що цими кількома висловами, буду речником усіх хто покійну знав. Хай також ці рядки стануть малесенькою полегшою в цьому великому горю для опечаленої сестри Віри.

Любомир Калинич,
Ірвінґтон, Н. Дж.

КООРДИНАЦІЯ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ

У січні минулого року ухвалою Основуючих зборів покликано до життя Координаційний Комітет Допомоги Україні (ККДУ). Сама назва організації чітко визначує її ціль і завдання, а ідея створення того типу організації виправдує конечність унапрямлювати й узгіднювати з Україною вже раніше початі спорадичні акції допомоги. Організаційно ККДУ охоплює громадські установи, які включилися в акцію допомоги не як його філії, але як самостійні одиниці з правом самим ініціювати, організувати й зібраними пожертвами координовано з ККДУ фінансувати різні роди помочі. Не було би жодного лиха з такою децентралізованою формою допомоги, якби не давні наші нахили до егоїстично-отаманських починів не створювали замішання у пляновій акції та не іґнорували черговости — пріоритету й характеру організованих на власну руку допомог.

Працюючи в українській фінансовій установі (кредитівці) отримую, подібно як й інші кредитівки, безліч писем і листів так від існуючих організацій, як і від ад гок створених місцевих і позамісцевих комітетів, груп, а то й фізичних осіб із патріотичними закликами фінансувати їхні пляни допомоги, які не рідко дублюючи одні й ті самі програми, є приречені на мінімальні успіхи. Незалежно від того, чи дотеперішні організатори допомоги працюють в системі ККДУ, чи ні й чи мали дотепер більші чи менші успіхи, то сама техніка організації допомоги має радше характер „Коляди" чи „Писанки" „Рідній Школі" — стереотипні рік-річні збірки. Такі акції не викликають загального ентузіязму, захоплення, атмосфера не насичена повагою хвилини, не відчувається психологічної готовости жертвувати щедро й швидко, бо Україна в критичній потребі.

Українська діяспора має вже певний досвід в організації і переведенні акцій загального значіння і потреб. Поза Енциклопедією Українознавства й Музеєм, гарвардська акція організації катедр українознавства і Проєкту Тисячоліття Християнства в Україні чи не найуспішніша й найбільш імпозантна. Використовуючи організаційну форму, досвід, практику й блискучі успіхи названих установ, чи не варто було б переформувати діючий Координаційний Комітет Допомоги Україні на Центральний Комітет Допомоги Україні із збірковими комітетами в терені, виключним завданням яких було б збирати фонди й пересилати центральному комітетові. Центральний Комітет Допомоги Україні із влаштованою канцелярією і бодай одним постійним платним урядником звітував би періодично у своїх бюлетенях про хід збірки, подавав викази жертводавців і вплачених сум.

Очевидно Центральний Комітет Допомоги Україні випрацює форми фінансової допомоги: датки, позички державні — частинно платні зараз, а частинно розложені декляраціями на два-три роки (-„річки"), відповідні посвідки вплат: грамоти, пропам'ятні відзначки тощо. Аналогічний Центральний Комітет в Україні для розподілу зібраних

(Закінчення на стор. 4)

Роман Кухар

КАРТИНА СУСПІЛЬНОСТИ З ОСОБИСТОЇ ПЕРСПЕКТИВИ

Володимир Барагура, „Воєнні переживання сірої людини" (спогади з Другої світової війни), введення про автора, його портрет, присвята дружині Марусі, обкладинка у виконанні Івана Бриковича, В-во „Свобода", Ню Йорк, Джерзі Ситі, 1991, ст. 147.

Це атрактивне книжкове видання в якісному оформленні, чергове у творчій низці автора такої почитної лектури для молоді й дорослих, як „Меч і книга", „Калиновий міст", „Як я став журналістом", можна вважати барвистим особистим плетивом подій із авторового життя до і під час Другої світової війни, реалістичне переданих у зв'язковому контексті з загальним проходом історичних катаклізмів національного та світового значення. Зформулювання заголовку книжки, як „Воєнні переживання сірої людини", не зовсім відповідає дійсності, бо Володимир Барагура — педагог, письменник, публіцист, журналіст і редактор (у цьому, „Веселки" й видань Бібліотеки „Веселки" (був і є всім, тільки не „сірою людиною". Характеризуючи себе так скромно, автор либонь мав на увазі своє більш підрядне аніж провідне місце в загальній площині суспільно-політичного життя, в якому він усе ж таки відограє видатну культурну ролю й досі.

Про доцільність мемуарно-спогадного жанру в літературі немає будь-якого сумніву, що й автор переконливо з'ясовує: „Часто, з відсутности джерельної літератури, приходиться сягнути до іншого джерела — спогадів. Хоч вони не мають повної документальної ваґомости, бо здебільшого не розпоряджають датами, цифрами, писемно утривaленими й урядово підтвердженими фактами (людська пам'ять недосконала, а тільки одиниці ведуть систематичні записки-щоденники), то в тому випадку вони незаступні, як єдині дані. А втім, якщо б навіть пощастило зібрати потрібні документальні дані до української справи під час Другої світової війни, спогади, як їх доповнення, необхідні, бо вливають душу, кипуче життя в мертві факти"...

Саме так і діють на читача спогади Володимира Барагури — не як перелік, чи репортаж сухих подій і фактів, а насправді, як налляті темпераментом діяльної людини й насичені правдою життя інсценізації з його нерідко бурхливих ситуацій на різних суспільних стійках вчителя, керівника й дослідника виховних закладів, виразника прилюдної думки на периферіях, а то й у самому осередку журналістичної симбіози.

Від широкої панорами загальноевропейського довоєнного часу і згодом нанизуються рядки оживленого звітування письменника з замітним розповідним хистом, що заторкують його власний побут ще з періоду „термінатора"-практиканта у Стрийській і вчителя в Яворівській гімназіях, та зазублюються з побутом рідної громади й її представників у в одну, питоменну для характеру доби, цілісність. Поруч навчальних обов'язків, доводилось молодому педагогові займатись адміністративною діяльністю в бурсі, щобільш, шукати додаткових засобів прожитку в журналістиці, аби в цю скупу матеріяльну пору могли зводити кінці з кінцями. При тому, й на суспільне виховання молоді, за умов нагляду над нею польських державних органів, треба було звертати нашому вчителеві бачну увагу.

У своїх споминах з воєнних переживань „сірої", чи рядової людини В. Барагура веде читачів у живій розповіді відомими їм і зовсім невідомими молодшому поколінню шляхами — від гітлерівського наступу на Польщу, її упадку, піднімецької окупації т. зв. Дистрикту „Галичина", чергового місця свого постою на становищі звітодавця у пресовому аґенстві „Телепрес", під керівництвом шефа Ґеорґа Лемана, у Львові й аж до воєнних митарств біженця в підсовєтській Австрії й, нарешті, до осягнення кінцевого захисту в американській зоні Баварії.

Письменник і досвідчений журналіст володіє бездоганно описовою і драматичною методою у своїй кольоритній розповіді, що переплетена начерком подій загальносуспільного значення й епізодами з родинних пригод, які зчаста заставали автора на межі життя й небуття. Спосіб представлення подій, назагал речевий, серйозний, місцями рясніє зразками авторового, часом і шибеничного гумору. Хоча твір не претендує на характер вдокументованої джерельної студії, в ньому найдено чимало дослідного матеріялу, зокрема з обсягу діяльности наших пресових органів під гнітом немилосердної цензури німецької окупаційної влади. Ці знадібки послужать у майбутніх дослідах тієї людоненависницької доби звироднілих тоталітарних систем — нацизму й його близнюка, большевизму. У творі відсилання до наших і чужих людей, відомих у суспільному житті — їх ціла ґалерія: Володимир Кубійович, Кость Паньківський, високі німецькі урядовці, як Альфред Бізанц, губернатори Дистрикту „Галичина" Карл Ляш, Отто Вехтер, Князь нашої Церкви Митрополит Андрей Шептицький, а особливо ціла плеяда наших журналістів і редакторів — Осип Боднарович, Михайло Хом'як, Михайло Островерха, Богдан Галайчук, Ро

(Закінчення на стор. 4)

Ераст Гуцуляк

РЕФЛЕКСІЇ ПІСЛЯ РЕФЕРЕНДУМУ

II.

Було коротко три кандидати в президенти — Юхновський, Гриньов і Чорновіл. Виступали з промовами репрезентанти різних національностей і всі, за вийнятком представника Росії, пропаґували незалежність і голосували „так" під час референдуму. Конґрес фінансував НРУ при нашій допомозі. Назагал, думаю, що конґрес мав колосальний пропаґандивний і позитивний вплив на референдум. Перебіг програми був передаваний в українській телевізійній мережі. Після конґресу, я відчув піднесення і віру, що вислід референдуму буде позитивний.

Михайло Горинь ходив з доляром, на якому кільканадцять осіб вписали свої прогнози щодо висліду. Ніхто не був настільки оптимістом і не вписав 90 відс., отож після висліду Михайло залишився з доляром.

На другий день Лариса Скорик, Михайло Горинь, Дмитро Павличко і я поїхали до Миколаєва, партократичної твердині, пропаґувати незалежність. Ми їхали автобусом і їли сухарі, бо на сніданок не було часу. По дорозі ми вступили до військової бази на запрошення полковника, учасника Конґресу. Молоді військовики слухали наших слів уважно, чому повинні голосувати позитивно. Довідавшися, що я з Канади, один молодий офіцер запитав: „Що ви думаєте робити з Квебеком?" Все якось пішло гладко і ми від'їхали. Миколаїв, місто чепурне і чисте, а найважливіше індустрія в ньому — це будова кораблів. Автобус зустріла група активістів з прапорами, бож це небувало, щоб приїхало аж троє депутатів наразі і то ще такі „великі риби". Мені було приємно зустріти Ващуків з Торонто, котрі, ходячи з наплечниками „робили" працю для України" і роздавали пропаґандивні летючки, які закликали голосувати „так" за незалежність. Вони були одні з групи „Активі Волі", коло 40 молодих людей з Канади й Америки, котрі поїхали в східні та південні частини України. В Миколаєві їх було в той час четверо.

Нам також сказано, що в Миколаєві перебуває і проводить пропаґанду 16 автобусів тернопільців. Честь всім їм і слава, бо вони віддали не тільки свій час, але перейшли різні невигоди, часом і наруги, щоб від себе вкласти хоч цеголку до великої будови.

Ми думали, що в неділю люди радо підуть послухати депутатів. Йшли ми головною вулицею з прапорами і козаками. Голосник закликав людей на мітинґ, але зацікавлення було мале. На площі зібралося не більше 300 осіб. Промовляли депутати і мені дали слово. Та нам потрібно було скоро відійти, бо завдяки наполегливости Павличка вдалося дістати час на телевізійній програмі. Виступили ми всі за круглим столом. Програма тривала півтора години і нам сказали пізніше, що передавали її повністю і що мала вона позитивний відгук.

Дмитро Павличко (подивляю його енерґію і посвяту) рішив продовжувати поїздку по „тяжких місцях" і поїхав до Дніпропетровська, а нас троє рішили поїздом повернутися до Києва. Тяжка їзда в неопаленому вагоні тривала 14 безсонних годин, але чомусь я почувався позитивно. Може тому, що відчував, що роблю добре діло.

В Києві відразу зв'язався зі „своїми" і ми пішли оглядати працю комітету в справі референдуму. Мої жовтневі поради не перейшли в діло. Комітет на третьому поверсі, в одній кімнаті, з одним телефоном. Переходять почерез кімнату сотки людей. Та в комітеті люди працюють на „повну пару". Як вони собі дають раду, важко сказати. Ми взялися серйозно за перевірку фінансів. Скликали кого могли на сходини, бо нам виглядало, що при такій обстановці мало можна зробити. Та останніми роками в Україні творяться чуда. Тут нам відкрили очі, що незважаючи на приміщення та невидний штаб, праця в терені горить. Найбільшу роботу провадить Рух. Виїхали в східню і південну Україну всіх разом 120,000 людей. Деякі міста в Галичині майже залишилися порожніми, бо люди виїхали пропаґувати. Ці люди роздають летючки (Рух видрукував їх 30 мільйонів), значки, образки та календарі. Наліплюють де дозволено і недозволено афіші зі закликами голосувати „так". Їздять по школах, колгоспах, містах і селах. Роздають касетки з патріотичними піснями (а Рух їх закупив коло 100,000). Їздить теж безнастанно багато депутатів, письменників та інших. В об'їзді є коло 500 мистецьких ансамблів.

Нас троє ввійшли до комісії референдуму Верховної Ради, очоленої Іваном Плющем. Ми подали деякі свої поради і заявили, що на все є фонди. На пропозицію, щоб по всіх містах були вивішені над вулицями транспаранти та таблиці зі закликами за незалежність, було сказано, що на наказ Верховної Ради все було виконане. І так сталося, хоча до цієї пори залишилося всього 10 днів. Також було виконане рішення комісії референдуму, на нашу пропозицію, щоб листоноші рознесли до кожної хати „так" летючку двома мовами. Рух за три дні надрукував приблизно 12 мільйонів летючок і їх було рознесено. До того з Верховної Ради пішов наказ дати до розпорядимости республіканську пресу, радіо та телевізію. Виступали депутати та інші, заохочувано до голосування за західнім зразком, тобто частими короткими оголошеннями в телевізії. Цей фільм оголошень зробила американська фірма, яка займається оголошеннями, мав дуже позитивний ефект. Члени групи „Активу Волі", про яких була згадка вище, видрукували і роздали біля 2,5 мільйона летючок та афіш. Нас троє їздило з виступами ще до Житомира та Чернігова. Відчувалося піднесення, бо всі промовці в Житомирі на т. з. з'їзді інтеліґенції, закликали віддати голос за незалежність. Це тим більше важливе, бо в Житомирі колишні партократи ще далі при владі. Після з'їзду, ми роздавали багато значків за незалежність, що їх привезли з Канади; нас мало не задушили так люди їх розхапували. Подібне сталося на Майдані Незалежности в Києві, як ми пішли роздавати останні значки в суботу, перед великим днем. Щодня у моїх думках і надіях відсоток референдуму підіймався вище.

Закінчення буде.

Парафії Елизабетського Деканату УКЦеркви і Відділи Українського Патріярхального Товариства Північного Ню Джерзі

В неділю, 23-го лютого 1992 р., о год. 4-ій по пол. в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя, перед іконостасом в Нюарку, Н. Дж.

заходом парафій Елизабетського деканату і відділів Патріярхального Товариства Північного Ню Джерзі

відбудеться

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ

з приводу століття з дня народження

ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

В ПРОГРАМІ:

проф. д-р Леонід Рудницький, соліст опери в Ню Йорку Андрій Добрянський, акомпаньятор піяніст Тома Гриньків, злучені хори українських католицьких парафій в Нюарку, Пассейку і Елизабеті, Н. Дж., під дириґентурою Зірки Берези та студентки з в'язанкою поезій в опрацюванні Іванни Кононів.

Організатори Академії просять інші Організації в день цієї Академії не влаштовувати своїх імпрез.

ПАТРИК БЮКЕНЕН, претендент на президентського кандидата від Республіканської партії й тим самим суперник президента Джорджа Буша, у своїй кампанії до перших передвиборів у стейті Ню Гемпшир, на перший погляд виглядає на реаліста і прагматиста. Він виступає перед виборцями з конкретними фактами без жодних прикрашень існуючого стану. Аналітики та спостерігачі твердять, що саме простолінійна поведінка П. Бюкенена є його оригінальною тактикою в цій кампанії.

Український Інститут Америки

запрошує на

ВИСТАВКУ НОВИХ КАРТИН

МАРКА ШУГАНА та ІГОРЯ БАРАБАХА

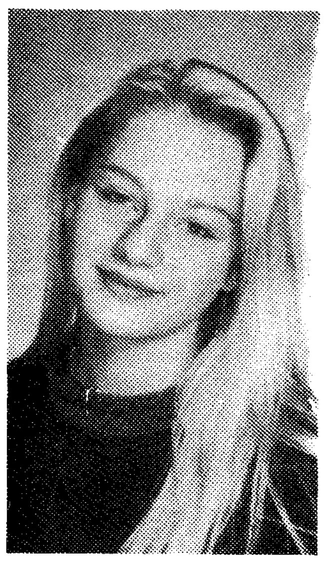
Відкриття у неділю, 19-го січня 1992 р. о год. 2-ій пол. — 6-ої веч.

Виставка триватиме до неділі 26-го січня 1992 р. від год. 2-ої по пол. — 6:30 веч.

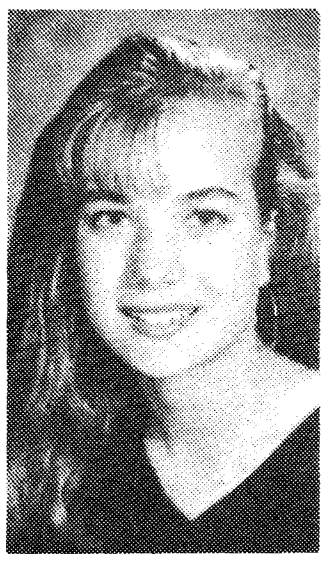
Ukrainian Institute of America

2 East 79th Street, New York, N.Y. 10021

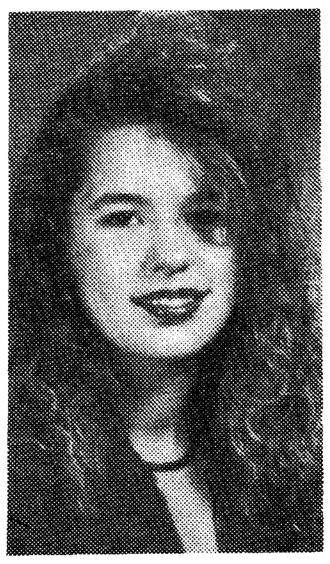
(212) 288-8660

ХРИСТЯ БРЕНИЧ

КЛЯВДІЯ БРОЧИНСЬКА

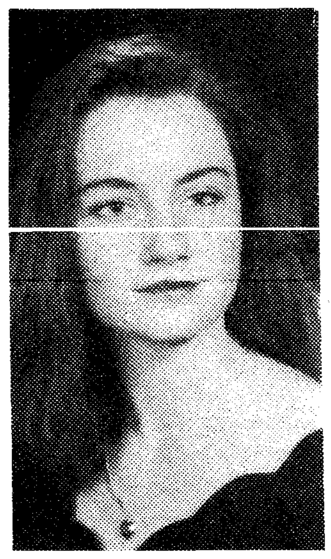
УЛЯНА ВОРОХ

АДРІЯНА ГЕЛЬБІҐ

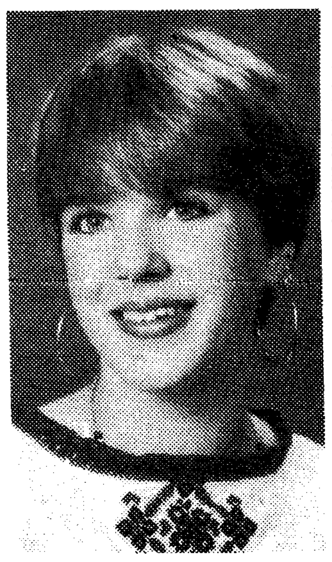
ОКСАНА ГЛИНСЬКА

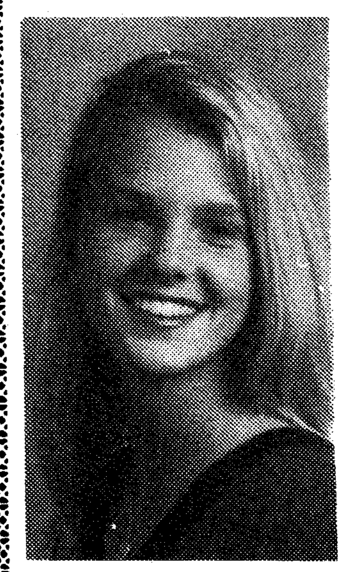
НАДЯ КІҐІЧАК

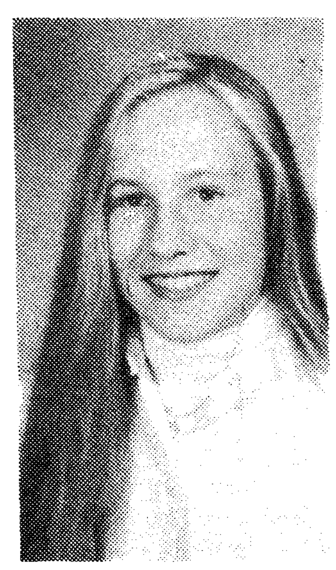
МАЯ ЛЕВ

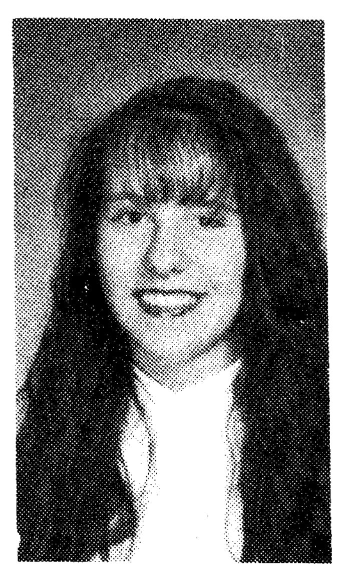
ВЕНЕССА ЛЕҐЕЦКИС

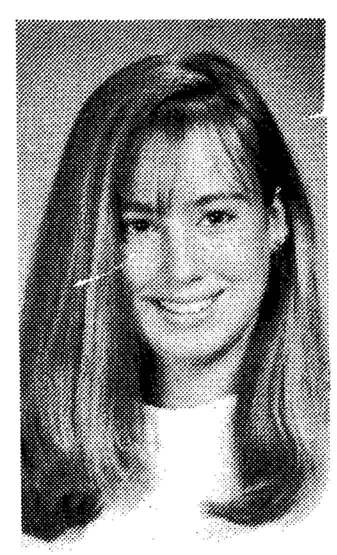
ТАНЯ МАНДЗІЙ

КАТРУСЯ МУРЗА

ОРИСЯ МУРЗА

АНІСА ТЕРШАКОВЕЦЬ

ПЛАСТОВИЙ БАЛЬ

З ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК

Субота, 8-го лютого 1992 року

HANOVER MARRIOTT

1401 Route 10 East, Whippany, N.J. 07981

Оркестра „Нове Покоління" і оркестра „Темпо"

Cocktails: 6:30. Презентація дебютанток: 7:30

Вступ разом з вечерею: 65.00 дол.

Молодь до 23-го року: 40.00 дол.

Місця мусять бути заплачені до 24-го січня

Please make checks payable to PLAST Inc.
c/o George Yaworsky
95 Crestwood Rd., Rockaway, N.J. 07866
(201) 514-1846

or

SALAMANDER SHOES
1060 Springfield Ave., Irvington, N.J. 07111
(201) 374-5768

Св. п. проф. О. Попеску

9-го жовтня 1991 року в Менло Парку, Каліф., відійшла у вічність професор Олександра Попеску. Народилась вона на Поділлі в Україні, в українській православній родині з міцними традиціями. Мала п'ять братів і одну сестру.

Дитячі роки, проведені в дружній великій родині серед хуторського подільського привілля, сприяли розвитку багатьох глибоколюдяних рис її характеру. Вона любила людей, ставилася до них зі щирою приязню, була гостинна, привітна, ласкава і надзвичайно чутлива до людської біди і горя. Ці риси були їй притаманні протягом усього її життя, навіть в найтяжчих обставинах.

Не дивлячись на великі труднощі в зв'язку з Першою світовою війною, батьки помогли всім дітям здобути вищу освіту. Дістала її і Олександра. Спочатку вона отримала медичну освіту і протягом двох років працювала медичною сестрою, керуючи дієтним відділом в дитячому туберкульозному санаторії в Криму, де її чоловік відбував військову службу. Після двох років обоє повернулися до Одеси, де Олександра закінчила педагогічний інститут в 1932 році. Діставши наукову ступінь доцента, розпочала свою педагогічну діяльність в педінституті.

Чоловік її, доктор медицини Михайло Попеску, працював науковцем при клініці професора Ясиновського в Одесі, а також завідував навчальною частиною в Одеському медичному інституті.

Олександра дуже любила свою роботу. Намагалася дати студентам не лише знання зі свого мовно-літературного фаху, але розуміла проблеми своїх студентів, входила в їхні моральні і побутові труднощі, допомагаючи, де і чим могла.

Останні роки перед війною і на початку війни Олександра Попеску викладала західньоевропейську літературу в Одеському педагогічному інституті та в Тираспільському університеті, куди доїздила щотижня на два дні. Незадовго перед війною вона овдовіла. Її чоловік вмер в 1939 році, залишивши дружину з малолітньою донею. Підтримувало її те, що Олександра мала велику, гарну, люблячу родину та багато друзів, які її глибоко шанували і самовіддано допомагали в найскладніших ситуаціях.

Під час найвищого воєнного напруження Олександра Попеску з неповнолітньою дочкою опинилася в Відні, де протягом 1944-45-го навчального року викладала історію слов'янських мов у Віденському університеті. Кінець війни вона зустріла в Тиролі. Коли до Тиролю вступила французька армія, вона перейшла жити до табору втікачів у Куфштайні. Тут вона жила до кінця 1947 року, а на початку 1948 року, в січні, Олександра з дочкою переїхала до Канади. В Канаді їй довелося дуже тяжко працювати при шпиталі, але вона докладала всіх зусиль, щоб дати змогу своїй дитині вчитися в Торонтонському університеті, дістати освіту.

В 1952 році, одержавши дозвіл на в'їзд до Америки, вона переїхала на постійне життя до Каліфорнії й оселилася зі своєю дочкою і зятем в Менло Парку, де змогла відпочити в родинному затишку.

Покійна була дуже співчутливою, щирою людиною. Любила людей, була не тільки з професії, але і з натури педагогом, завжди підтримувала, і словом і ділом, добрі наміри і мрії людей, особливо молоді.

Олександра Попеску відійшла у вічність за трагічних обставин, які також кожтували життя її зятеві. Залишила свою дочку Олену М. Роббінс в глибокому смутку.

Олена Роббінс

Український Конґресовий Комітет Америки

повідомляє українську громаду про

ВИСТУПИ д-ра Степана Хмари

народного депутата України, колишнього політв'язня

Неділя, 19-го січня
НЮ ЙОРК — на Святі Державности, 2:30 по пол. — в залі школи Ашер Ліві, при 1-ій авеню й 11-ій вул.
НЮАРК — на Святі Державости, 5-та год. веч. — в залі Народного Дому при 140 Prospect Ave., Irvington, N.J.
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ — на Святі Державности, 7-ма год. веч. — в Культурному Центрі при 700 Cedar Rd., Philadelphia, Pa.
Понеділок, 20-го січня
ЙОНКЕРС — Зустріч з громадою, 7:30 веч. — Дім СУМ-у, 301 Palisades Ave., Yonkers, N.Y.
Середа, 22-го січня
ВАШІНҐТОН — на Капітолі — зустріч з Конґресом ЗСА з нагоди святкування Дня Незалежности, 6-та год. веч Rayburn House Office Bldg., Independence Ave. and S. Capitol St. S.W., No. 2168 The Gold Room
Четвер, 23-го січня
ВАШІНҐТОН — зустріч з громадою, 7:30 веч. — в залі церкви св. Родини, 4250 Harewood Rd. N.E., Washington, D.C.
Неділя 26-го січня
ЧИКАҐО — на Святі Державности, 1:30 по пол. — в залі Українського Культурного Центру, 2247 W. Chicago Ave.
Понеділок 27 і вівторок 28-го січня
University of Colorado at Boulder, CO.
Середа, 29-го січня
ФІНІКС — зустріч з громадою, 6:30 веч. — Дім СУМ-у, 730 W. Elm St., Phoenix
П'ятниця, 31-го січня
ДІТРОЙТ — зустріч з громадою, 7:30 веч. — в залі Українського Культурного Центру, Warren, MI.
Субота, 1-го лютого
КЛІВЛЕНД — на Святі Державности, 7-ма год. веч. — в залі ім. Митрополита Шептицького при церкві св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, OH.
Понеділок, 3-го лютого
БАФФАЛО — зустріч з громадою, 7-ма год. веч. — в Українському Народному Домі „Дніпро" при 562 Genesse St.
Вівторок, 4-го лютого
РОЧЕСТЕР — на Святі Державности, 7:30 веч. — в залі церкви св. Йосафата, 3940 E. Ridge Rd., Rochester, N.Y.

Організація Оборони Лемківщини

Organization for Defense of Lekmivschyna

5-ий Відділ • 5th Branch

140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

Управа 5-го Відділу ООЛ в Ірвінґтоні, Н. Дж.

має шану запросити вас з родиною та приятелями на

ТРАДИЦІЙНИЙ

СВЯТ-ВЕЧІР

який відбудеться

в суботу, 25-го січня 1992 р. о год. 6-ій веч.

в Українському Народному Домі

при 140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

Після вечері о год. 9-ій розпічнеться

ТАНЦЮВАЛЬНА ЗАБАВА

при звуках оркестри

„ЖУРАВЛІ"

В програмі вечора — виграші та інші атракції

В часі забави смачний буфет з холодними і гарячими напитками та солодким.

Вступ на вечерю і забаву 25.00 дол. від особи

Вступ тільки на забаву 10.00 дол. від особи

Столи замовляти у Івана Сороки 761-0468, Михайла Цьок тел. 1-908-654-8062

Помолімось за наших друзів

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Добродіїв Фонду Катедр Українознавства

Впреп. о. декан Петро Огірко відслужить Заупокійну Святу Літургію у четвер, 23-го січня 1992 р. о год. 9-ій ранку в УКЦеркві Покрови Пресвятої Богородиці, в Озон Парку, Н. Й. за Блаженнішої Пам'яті:

проф. ПЕТРА і МАРІЮ БІЛАНЮКІВ
інж. ЯРОСЛАВА ЗУБАЛЯ
МИКОЛУ ІВАНИЦЬКОГО
о. ЯРОСЛАВА і ЛЮБОВ КНЯГИНИЦЬКИХ
інж. РОМАНА КОСА
ІВАНА ЛОТОЦЬКОГО
ред. ОСИПА НОВИЦЬКОГО
інж. МИХАЙЛА і ВАРВАРУ ПЛАХТІЇВ
МАКАРА УЖВІЯ
мґра ПЕТРА ЯЦЕВА

Всіх Бп. Жертводавців ФКУ просимо про молитви за померших наших друзів.

Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Добродіям ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

З великим смутком повідомляю про смерть мого дорогого ЧОЛОВІКА

бл. п. інж.

ЛЕВА ЮСТИМОВИЧА БИКОВСЬКОГО

(1895-1992)

який помер в Денвері, ЗСА 11-го січня 1992 року.

Залишив у смутку дружину Марію і родину в Україні.

Похорон відбувся 14-го січня в Денвері.

Дружина МАРІЯ та родина

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Земляцьке Об'єднання „Тернопільщина"

ділиться сумною вісткою із земляками та громадянством про невіджалувану втрату двох своїх видатних членів

30-го листопада 1991 р. з волі Всевишнього упокоївся

св. п.

Михайло Шафранюк

основник і голова Канадсько-Української Мистецької Фундації, громадський діяч-фундатор, член Управи канадського Відділу нашого Об'єднання нар. 6-го листопада 1911 р. в Худнівцях, пов. Борщів, обл. Тернопіль.

ПАНАХИДИ були відслужені 5-го і 6-го грудня 1991 р., о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Кардинала в Торонто.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 7-го грудня 1991 р., о год. 1:30 по пол. в церкві св. о. Миколая при вул. Белвудс.

Дружині покійного Ярославі, сестрінкам, племінникам і родині складає глибокі співчуття

УПРАВА

14-го грудня 1991 р. відійшов у вічність

св. п. мґр права

Осип Янкевич

член Управи та співосновник нашого Об'єднання, громадський діяч на рідних землях, нар. 5-го лютого 1903 р. в Петрикові б. Тернополя.

ПАРАСТАС відслужено 17-го грудня 1991 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні при 541 Н. 22-ій вул. у Філядельфії, Па. в обслузі Насевича.

ПОХОРОН — 18-го грудня 1991 р. о год. 9:30 вранці з церкви св. о. Миколая на цвинтар Пречистої Діви Марії.

Родині покійного складає глибокі співчуття

УПРАВА

ЩИРЕ СПАСИБІ

Шановна „Свобода" не один раз знайомила читачів з діяльністю Школи Кобзарського Мистецтва в Ню Йорку, доброзичливо оглядала сторінки нашого журналу „Бандура" і тим самим великою мірою спряла його популяризації, збільшенню пожертв на існування. Серед жертводавців за останній час хочеться особливо відзначити українську православну кредитівку в Ню Йорку за пожертву в сумі 500 дол., і за стодоляровий даток д-ра Миколи Шпитка. Ці гроші були використані у зв'язку з перебуванням у ЗСА дитячої капелі бандуристок „Чарівні струни" зі Львова. Устами дітей жертводавцям дякує вся Україна.

Микола Чорний-Досінчук

Ювілей Відділу СУА ім. О. Кисілевської в Ню Гейвені

Надовго залишиться в пам'яті день 28-го жовтня 1991 р. — 35-ліття Відділу. Службу Божу в наміреній членок відправив о. Роман Ґолемба, а святочна програма відбулася в ресторані Грессі Ґілл".

Святочну програму відкрила голова Ірена Гладка. Привітавши о. Романа, голову Округи, членкинь та гостей, вона сказала, що сьогодні святкуємо 35-літній ювілей. Це праця для добра організації, громади і народу. Працювати українську жінку навчила її тяжка доля. Від самих початків нашої історії на плечі жінки впав тягар виховання молодого покоління та відповідальність за збереження культури. Не закинула українська жінка громадської праці. Союз Українок на рідних землях працював над опікою політичних в'язнів та освітою жіноцтва. Доказом є величаві здвиги, які відбулися перед війною. Довгий час Союз Українок був заборонений, а тепер знову відновився і активно почав своє існування. Тут, в діяспорі, Союз Українок зробив набагато більше, ніж деякі інші організації: заснував Український Музей, стипендійну акцію, медичний фонд, який подвоївся після чорнобильської катастрофи, бо Союз Українок не тратить часу на створення різного роду заяв, проклямацій та резолюцій, але ділово береться до розв'язання пекучих проблем громадських, харитативних, що стоять перед нами. На жаль, багато наших жінок стоять поза межами організованого жіноцтва. В США є дуже багато праці, яка тепер побільшилася, бо нашим обов'язком є помогти нашому народові, який стоїть на тяжкій дорозі до самостійности, тому не повинні стояти осторонь жінки, а таки стати членами СУА.

Ведуча програмою Марія Гижа прочитала прізвища членкинь, які відійшли у вічність, і попросила однохвилинною мовчанкою вшанувати їх пам'ять. Потім вона представила гостей за головним столом: о. Романа Ґолембу, голову Округи Валю Чудовську, голову 66-го Відділу Ірену Гладку, інж. Романа Гижого. На жаль, для представниці з Централі місце залишилося порожнім, представниці від Відділів: 73 — Гомик, 93 — Кукіль, 106 — Цурупалович, 108 — Зінич, УККА проф. Телюк, Сестрицтва Непорочного Зачаття — Ґаврон, товариство вареникове — Дмитерко, Патріярхального комітету і пласту — інж. Троян, Пресвятого Імени і Осередку спадщини — інж. Гижий. Голова Округи Валя Чудовська привітала ювілятки і побажала багато успіхів на майбутнє. Прочитано привіти з Централі, від колишніх голів Відділу Цимбалістої, Мекитей, Матвієнко.

Марія Гижа розповіла дещо про працю Відділу за час його існування: Відділ засновано 4-го березня 1956 р. Спочатку було тяжко, але тут помогла нам вже покійна голова СУА О. Лотоцька. Вона давала нам вказівки, вчила, як маємо працювати. Її наука не пішла надармо. Протягом нашого існування на місячних сходинах прочитано безліч доповідей на різні актуальні теми, особливо про визначних українських жінок, влаштовано просфори, баль ґрадуантів, висилання пачок до Бразилії, Польщі, Югославії та на Україну. Наш Відділ є 6 разів меценатом Українського Музею в Ню Йорку. Залеглості до Централі вплачує вчасно, всі членки передплачують „Наше Життя", хор „Ластівка", диригенткою якого була Марія Гижа, брав участь у всіх імпрезах в Ню-Гейвені, а також поширював нашу пісню між чужинцями. Наші делегатки брали участь на Конвенціях СУА, на з'їздах округ. Завдяки нашим двом членкам (Інеа Лодинська має три стипендистки, Ірина Гриневич дві) одна стипендистка закінчила медицину і працює лікарем у шпиталі, а друга закінчує студії цього року.

Наближався полуденок, і о. Роман провів молитву та поблагословив трапезу.

Мистецькою частиною нашого ювілею було тріо „ІКА" — це діти наших членкинь Ксеня Кизик, Іня Бонакорса, Андрій Вовк. Вони відспівали кілька пісень, а гості нагородили їх рясними оплесками. На кінець голова вручила грамоту довголітним заслуженим членкиням. Ведуча програмою попросила о. Романа провести молитву і подякувала присутним за участь в ювілеї.

Ірина Гриневич

Полтавщина вшанувала Н. Фесенко

Н. Фесенко-Скорин

Гідно і величаво вшанували пам'ять Надії Фесенко на її рідній Полтавщині.

Торік Полтавський краєзнавчий музей відзначив своє сторіччя. На виставці в музеї був спеціальний відділ, на якому були представлені кращі сини й дочки Полтавщини з діяспори. Серед них значне місце займала виставка про Надію Фесенко, на якій були виставлені її п'єси, пісні, поезії, фотографії та інші речі. Особливе місце займала її „Граматика української мови" в шістьох частинах.

26-го вересня в музеї відбувся концерт, на якому була виконана „Пісня про Полтаву" Надії Фесенко. По полудні відбулися наукові читання, доповіді. Серед цих виступів особливо відзначалася доповідь інж. Мирослава Ковальського з Чикаго „Українська культура в Америці і Надія Фесенко".

У селі Середняки на Полтавщині клюб „Пролиски" також влаштував виставку, щоб вшанувати пам'ять визначної полтавчанки. На виставці були вірші, світлини, п'єси Н. Фесенко, її „Граматика української мови", інші речі.

Троє дівчат в українських народних строях свято. Одна з них розповіла біографію Н. Фесенко, інша віддеклямувала вірш „Пісня про Полтаву". У святі взяло участь понад сто осіб, серед них 15 вчителів та директор Середняцької школи, учні, гості. Організував це свято відомий краєзнавець Петро Бойко, який є керівником клюбу „Пролиски" в селі Середняки, що коло Гадяча.

У газеті „Гадяцький вісник" була поміщена стаття П. Бойка про землячку Надію Фесенко та її два вірші.

Д-р С.Л.

У ВІВТОРОК, 14-ГО СІЧНЯ, президент Джордж Буш відкинув Сенатом запропонований законопроєкт про зміни в американському шкільництві, заявляючи, що це зробило б американські школи „музеями неуспішних експериментів минувшини". Президент Буш намагався переконати присутніх на конференції Палати торгівлі провідних членів американського торговельного світу та крайових виховників, щоби вони підтримали його пропозиції, які включають можливості вибору батьками навчальних програм для своїх дітей, навіть якщо це буде у приватних школах, оплачуваних публічними фондами, уведення системи всекрайових іспитів на добровільній базі, створення експериментальних шкіл в кожній конґресовій окрузі та зменшення федеральних заряджень.

Омріяна воля України

Невелика громада Колчестеру, Конн., 15-го грудня урочисто відзначила референдум 1-го грудня, коли український народ проголосував за незалежність України.

Після Богослуження о. Богдан Кінь з цієї нагоди відправив Молебень, а після того всі зібралися до залі, де голова Відділу УККА інж. М. Коцур відкрив вступним словом святочне зібрання. Отець Богдан відмовив молитву за Україну, а інж. Б. Лесь виголосив зворушливу промову про проголошення незалежної України. В залі пролунало гучне „Слава Україні!" і всі заспівали гимн „Ще не вмерла Україна". Потім до молодої ґенерації звернувся О. Коцур (англійською мовою) і розповів про історичні події на Україні за останні місяці. Програму закінчено піднесенням тоста і вспіванням козацьких пісень. Сестрицтво щиро гостило присутніх.

22-го грудня урочисто відзначила день волі України і громада Віллямантику під патронатом Народного Дому. У вщерть заповненій, святочно прибраній залі відчувався піднесений настрій. Свято відкрив голова Народного Дому І. Здирко і попросив Е. Бабія продовжувати програму.

Молитву провів о. Б. Кінь. Опісля всі відспівали американський гимн та „Боже, Великий, єдиний". Група молодих танцюристів під проводом студентки Оксани Клоць виконала танки „Привіт" та „Козачок", за що публіка нагородила їх рясними оплесками.

Учениця Лариса Бабій віддеклямувала вірш, а танцюристи виступили вдруге — виконали танки „Квітка" та „Гопак".

У другій частині свята з доповідями та привітами виступили проф. І. Телюк від головної управи УККА, Билл Карри — стейтовий контролер, Володимир Павелкевич з Гартфорду, С. Радьо, М. Зелез, Б. Крупа, В. Василенко — від стейтової Округи УНСоюзу, П. Шагай, О. Голодун — секретар місцевого Відділу УНС, М. Бабій — голова Товариства „Самопоміч", В. Шулевський — секретар „Провидіння", М. Плеш — голова Відділу УККА, інж. Б. Лесь — від громади Колчестеру, місцевий адвокат Пат Келлі, Едвард Стикулс — представник латвійського стейтового Товариства, Том Праклей — представник естонського Товариства та інші.

На закінчення голова Народного Дому І. Здирко зложив привіт і попросив усіх на каву та перекуску.

Наші приятелі, представники різних національностей, щиро вітали нас з радісною подією та бажали успіхів українській державі.

Свято було закінчено українським гимном.

Інж. Б. Лесь

Допомога Україні — наш обов'язок

Здається, наша українська діяспора, а головно її суспільно-громадські і політичні організації врешті зрозуміли, що в теперішньому критичному часі нам потрібно всіми можливими засобами допомагати нашому народові в його змаганнях стати рівноправним членом не тільки Европейської спільноти, але спільноти світу. Це превелике історичне завдання має виконати український народ не тільки в Україні, але й українська діяспора, яка своєю матеріяльною допомогою і інформаційними засобами може причинитися до завершення і втримання цієї великої будови в житті українського народу, якою є самостійна незалежна держава України.

Треба ствердити на підставі різних повідомлень з діяльности наших організацій, що суспільно-громадські організації і різні інституції в діяспорі не забувають виконувати свої обов'язки супроти Батьківщини і тут, на землі Вашінґтона. Вони стараються допомагати нашому народові в його змаганнях історичного значення — закріплення державности України.

Так як в минулому, 73 роки тому, наша заробітчанська українська спільнота старалася допомагати метеріяльно і морально нашій Батьківщині в її змаганнях здобути волю Україні, так і тепер вони стараються допомогти в закріпленні цієї будови — української держави. У зв'язку з проголошенням 24-го серпня 1991 року незалежности української республіки Верховною Радою України і підтвердження цього історичного акту референдумом 1-го грудня 1991 року, багато організацій на терені Філядельфії відзначили цей історичний акт в житті українського народу різними імпрезами.

До цих організацій, які відзначили цей історичний акт у Філядельфії, належить також найстарша суспільно-громадська організація на терені Філядельфії — Товариство Українсько-Американських Горожан, яке відзначило свій 82-ий рік існування. Це товариство, основоположником якого був Владика Сотер Ортинський, який був для української спільноти не лише церковним і духовним провідником, але відданим працівником на народній ниві. Треба ствердити, що його праця на відтинку суспільно-громадському не пішла намарно.

Коли сьогодні глянемо на цю колишню громадську твердиню всього українського життя з перспективи 82-ох років, то мусимо сказати, що ця організація, члени якої були ініціяторами майже всіх починів у громадянському і політичному житті, вже багато років не може виконувати тих завдань, для яких була створена. Настали інші часи, змінилися люди і методи їхньої праці. Однак її Управа і членство не забувають про ці важливі завдання і тому стараються допомагати українській державі в такому скрутному часі її життя.

У зв'язку з цим історичним актом, Управа товариства вирішила відзначити цю подію товариською зустріччю членства і гостей. Крім багатьох імпрез, які відбувалися того дня, заля клюбу була заповнена. Члени і гості забавлялися при звуках музики під керівництвом Ярослава Микиєвича, і підкріплювалися смачними перекусками. В програмі цієї зустрічі були заслухані інформації, що їх подала Уляна Мазуркевич, голова відділу Руху у Філядельфії, зв'язаних з відбутим референдумом. Філядельфійська активістка на відтинку суспільно-громадському і політичному У. Мазуркевич перебувала в Києві і в селах Київщини та брала активну участь в кампанії за підтвердження акту незалежности України референдумом 1-го грудня минулого року.

Вона поінформувала присутніх на зустрічі про перебіг референдуму та працю молодих відданих активістів, які виконали завдання історичного значення. Вислід референдуму говорить сам про себе. Праця цих відданих активістів-патріотів, в тому числі і членів діяспори, які переборювали всі перешкоди, щоб осягнути цей позитивний вислід, щоб Україна була незалежною державою. Відспіванням гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено першу частину програми зустрічі.

Потім на заклик мґра В. Яціва учасники зустрічі складали пожертви на Фонд Допомоги Україні, яка принесла у своєму вислиді майже 2,000 дол. Члени і гості цієї історичної зустрічі в житті найстаршої суспільно-громадської організації ще деякий час продовжували дискусії і ділилися думками у зв'язку з підтвердженням референдумом незалежности України. Вони вважали, що дуже важливою справою в житті української держави нині є дипломатичне визнання її індустріяльними країнами, яке необхідне в житті кожної держави, щоб уможливити відкриття дороги до торговельних та інших договорів.

Я.В.

Делегації...

(Закінчення зі стор. 1)

сягати народові іншої незалежної держави. Отож, коли 9-го січня на зустрічі з генералами Президент України Леонід Кравчук зачитав текст присяги, затверджений Б. Єльциним, офіцери, генерали та адмірали активно підтримали Президента України. Президент Л. Кравчук запропонував присутнім висловити свої думки і більшість промовців розцінили текст присяги, як спробу Росії під власним прапором та ідеєю єдиної держави зберегти імперію. Розбіжності виникли лише в тому, що частина промовців закликала присягнути Україні негайно, а інша частина стверджувала, що з цим не треба поспішати.

Кореспондент „Ізвєстій" С. Цікора повідомив, що з кількох сотень командирів, які були на нараді в Києві, тільки десять офіцерів відмовилися підписати текст звернення до військовослужбовців, запропонований Президентом України. У зверненні названо безпідставною дезінформацію і нагнітання напружености навколо Чорноморської фльоти і створення в Україні власних збройних сил. Міститься там також заклик до військовослужбовців зробити свій вибір добровільно і визначитися кому присягати.

На фоні повного розвалу економіки, суперечка з приводу Чорноморської фльоти викликає подив серед багатьох політичних коментаторів, оскільки для утримання фльоти потрібні великі фонди. Росія таких грошей не має. Отож на переговорах у Києві 11-го січня російська делеґація і адмірал Касатонов поводилися цілком миролюбно. Сторони домовилися негайно розпочати переговори з метою забезпечення ґарантій і вироблення механізму виконання договорів про міжнародну безпеку, роззброєння і нагляд, про що й підписали комюніке.

Картина...

(Закінчення зі стор. 2)

ман Завадович, Богдан Гошовський, Ольга Кузьмович, Мирослав Семчишин, і т. д. Серед калейдоскопу імен і прізвищ інформативної частини книжки, що вимагала б пойменного списку для кращої орієнтації читача, подибуємо й недавно померлого в Україні ред. Дем'яна Гандзія, авторового приятеля, що впав жертвою совєтського людоловства в окупованому Відні, теж і давніше померлого, колегу студій славістики, тоді, як і В. Барагура, докторанта Віденського університету, Миколу Вацька. Багатий життєвий досвід, разом з літературним і журналістичним хистом ред. В. Барагури, робить його книжку спогадів незвичайно цікавим і цінним причинком до студій доби надій і трагедій з-перед п'ятдесяти років. У тексті видно тільки декілька недоглядів, наприклад, недостачу імен деяких діячів, як проф. Зенон Зелений, помилку у прізвищі совєтського режисера Айзенштайна (написано Айнштайн), зрештою редакційне й типографічне оформлення книжки дуже старанне. Вона стане черговим здобутком нашої біографічної літератури. Чекаємо на продовження авторових вельми цікавих споминів до останніх часів.

Координація...

(Закінчення зі стор. 2)

фондів, спільна Контрольна комісія та обов'язково спільний почесний комітет із відповідним зверненням до української діяспори повинен стати завершенням організаційної форми збірки.

Можна припускати, що не потрібно великих зусиль переконувати діяспору про потребу й поспіх у допомозі, бож довгими роками деклярували ми готовість віддати Україні „серця кров і любов" Дякувати Богові крови нашої покищо Україна не потребує, лише реального доказу любови.

Іван Кузeмський,
Філядельфія, Па.

ЧИСЛО ВІДДІЛУ

У звідомленні про організаційну працю УНСоюзу в грудні 1991 року („Свобода" з 16-го січня 1992 року) слід виправити, що Данута Ясінська є секретаркою 287-го Відділу. — Ред.

ПРОПУЩЕНО КІНЦІВКУ

В некролозі „І соловейко вже заснув", поміщеному в „Свободі" з 8-го січня, пропущено кінцеве речення: „Замість нев'янучих квітів на свіжу могилу покійного складаємо дар для дітей Чорнобиля, згідно з бажанням родини, в сумі 140 дол. Колишні члени хору „Ватра": диригент Орест Євген Садовський, мґр Володимир Баран, інж. Зенон Мяґкий, Роман Касараба і д-р Володимир Боднар. Приєднуються соліст Капелі бандуристів д-р Юрій Оришкевич і д-р Дмитро Павлишин". — Автором допису був д-р Володимир Боднар. — Ред.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 25-го СІЧНЯ 1992 р.

Філядельфія, Па. Річні загальні збори Т-ва „Мир" о год. 7:30 веч. в домі Української Громади. Проситься всіх членів прибути. — Управа.

НЕДІЛЯ, 26-го СІЧНЯ 1992 р.

Південний Бруклин, Н. Й. Річні загальні збори Б-ва св. о. Николая 293-го Відд. о год. 1-ій, зараз після другої Служби Божої в приміщенні церковної залі при 261 — 19-та вул. Проситься членство численно прибути на ці збори та вирівняти залеглі вкладки. На порядку нарад: звіти управи і вибір нової на біжучий рік. Після зборів товариська гутірка. — Управа.

ШКІРНІ НЕДУГИ
РАК ШКІРИ
ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ
ЗАБІГИ ПРОТИ ВТРАТИ ВОЛОССЯ
ЗАСТРИКИ COLLAGEN
ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК
JIM BARAL, M.D.
ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ ДЕРМАТОЛОГ
Центр американської дерматології
(212) 247-1700
210 Central Park South
New York, N.Y.
(bet. B'way & 7th Ave.)
Medicare приймається.
Пацієнтів приймається тільки за домовленням.
Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages.

ARKA Company Department Store
26 First Avenue
Tel (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ, різного роду матеріяли для вишивання, канви, книжки з українськими взорами, і т. п. в Арці.

● SERVICE ●

ОПІКУЄМОСЯ ПРИВАТНИМИ ВЛАСНОСТЯМИ
PROPERTY MANAGEMENT
Завідуємо численними родинними будинками
Виготовляємо всі урядові письмові обов'язки (MBR, DHCR, MCI, J-51 та інші)
Полагоджуємо непорозуміння з комірниками
Збираємо оплати за винайм мешкань
Наймаємо контракторів і наглядаємо над ремонтами
Розмовляємо українською мовою.
JRC MANAGEMENT
9354 Queens Blvd
Rego Park, N.Y. 11374
Tel.: (718) 459-1651
КАРОЛЬ ПОДПІРКА

● ДО ВИНАЙМУ ●

До винайму **МЕШКАННЯ** в Елизабет, Н. Дж., близько церкви св. Володимира. Дві спальні, гостинна, кухня, лазничка і ґараж.
Тел.: (908) 289-5554 у вівторок і четвер між год. 6-8:30 веч.

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙҐРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

HURYN MEMORIALS
ВИРОБЛЯЄМО НА ЗАМОВЛЕННЯ ТА ВМОНТОВУЄМО НАЙКРАЩОЇ ЯКОСТИ
ПАМ'ЯТНИКИ
в околиці Ню Йорку, включаючи цвинтарі: св. Духа в Гамптонбурґу, Н. Й., св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., Пайн Буш в Керґонксоні та Глен Спей, Н. Й.
Ми пропонуємо особисті послуги та поради у Вашому домі.
За двомовним представником слід телефонувати:
IWAN HURYN
P.O. Box 121
Hamptonburgh, N.Y. 10916
(914) 427-2684
FAX (914) 427-5443

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

TORGSYN ТОРГСИН TORGSYN
5542 Geary Blvd., San Francisco, CA 94121
Telephones: (415) 752-5546 (415) 752-5721 (415) 752-5721 (FAX)
WE HAVE ALL THE ITEMS WHICH ARE VERY POPULAR IN THE USSR
THE LOWEST PRICES IN THE U.S.A. WE TAKE ORDERS OVER THE PHONE FROM ANY CITY IN THE U.S.A. OR FROM OTHER COUNTRIES. WE SELL CARS FOR RELATIVES IN THE USSR. WE TRANSFERE MONEY.
TV-SETS VCR's. TELEPHONES CAMCORDERS Voltage 127/220 COMPUTERS WITH RUSSIAN KEYBOARD
1. No. (number) MC 145 Name: "Holiday Parcel" Net Weight: 18 lbs Price: $129
2. No. (number) MC 146 Name: "Family Parcel" Net Weight: 18 lbs Price: $114
3. No. (number) MC 152 Name: "Meat Parcel" Net Weight: 18.1 lbs Price: $124
4. No. (number) MC 153 Name: "Homemaker" Net Weight: 17.4 lbs Price: $89
5. No. (number) MC 154 Name: "Children Parcel" Net Weight: 13.4 lbs Price: $95
* Cars ("LADA") from $5.600
* Refrigerators from $500
* Health spa packages CALL
* Condominiums ...... CALL
* Dishwashers from $500
* Landry machines from $550
* Minitractors from $2.000
Duty-free! Prompt To-Door Delivery At No Charge!
DELIVERED WITHIN 5 DAYS IN THE MOSCOW REGION OR WITHIN 15 TO 20 DAYS ELSEWHERE IN THE USSR
Our store ships and delivers all kinds of radio and electronic equipment to the USSR with prepaid custom's fee or without it.
HOURS: Monday - Wednesday 11:00-6:00; Thursday - Saturday 11:00-7:00

МАЄМО НА СКЛАДІ ЧЕРГОВУ КНИЖКУ
Володимира Барагури
„ВОЄННІ ПЕРЕЖИВАННЯ СІРОЇ ЛЮДИНИ"
(Спогади з другої світової війни)
Видавництво і друкарня Свободи, Ню Йорк — Джерзі Сіті, стор. 146. Ціна 15.00 дол.
Можна набувати у книгарні Свободи.
Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 7% продажного податку.